

Zápis o obhajobě disertační práce

Akademický rok: 2023/2024

Jméno a příjmení studenta:	JUDr. Lukáš Kollert		
Identifikační číslo studenta:	76575271		
Typ studijního programu:	doktorský		
Studijní program:	Filozofie		
Studijní obor:	Filozofie		
ID studia:	438674		
Název práce:	Suverenita, právo a moc v raných a výmarských spisech Carla Schmitta		
Pracoviště práce:	Ústav filosofie a religionistiky (21-UFAR)		
Jazyk práce:	čeština		
Jazyk obhajoby:	čeština		
Školitel:	doc. Mgr. Jakub Jinek, Dr. phil.		
Oponent(i):	PhDr. Petra Gumplová PhDr. Ing. Jiří Chotaš, Ph.D.		
Datum obhajoby:	23.02.2024	Místo obhajoby:	Praha
Termín:	řádný		
Průběh obhajoby:	<p>Školitel představil Lukáše Kollerta (autor práce) a seznámil přítomné s průběhem jeho doktorského studia. Školitel autora práce pochválil za jeho vědecké výsledky, za průběh jeho doktorského studia i za obhajovanou disertační práci. Metodická a stylistická i obsahová část práce je v pořádku. Školitel práci vřele doporučuje k obhajobě.</p> <p>Autor práce představil hlavní motiv své práce. Ve své práci se zaměřuje na reflexi vztahu suverenity, práva a moci a problému uskutečnění práva v decisionistické teorii Carla Schmitta (1888–1985) v podobě, v níž byla představena v jeho raných a výmarských spisech.</p> <p>Autor práce ve své obhajobě:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zdůvodnil výběr autora, na něhož se ve své práci zaměřil. Carl Schmitt je představen jako autor s totalitářskými tendencemi. Autor práce reflektuje jeho angažmá v nacistické mocenské struktuře, i jeho metodické a intelektuální nedostatky (jako je například časté užití tzv. argumentu “strawmanem”). 2) položil a zodpověděl otázku, proč Carl Schmitta ve své práci zkoumá ve zmíněném rozsahu a danou metodologií. Schmitt podle autora nepodává svou pozici jako systém. Je vždy reakční. Svou pozici vždy uzpůsobuje autorovi, kterého kritizuje. Autor práce se tak zaměřuje na Schmitta v jeho “nevyhrocených momentech”. 3) Vysvětlil, proč omezil rozsah svého bádání vstupem Schmitta do NSDAP. Spojujícím motivem textů vybraných k analýze je problém		

uskutečnění práva. Schmitt se ve zmíněných textech mimo jiné táže po nutných podmínkách možnosti uskutečnění práva. Schmitt v autorem vybraných spisech konfrontuje svůj decisionismus s právním pozitivismem. Jak se tedy od právních pozitivistů liší? Podle autora práce jde především právě o Schmittovu koncepci uskutečnění práva, skrze kterou se odlišuje.

Autor na konci představení práce popisuje pojmy rozhodnutí, suverenity a identity. V závěru práce odpovídá na otázky uvedené v úvodu práce a ukazuje možné odpovědi, jejichž řešení je kontingentní a záleží na té které dějinné situaci.

Po uvedení práce Petra Gumplová (oponentka) představila svůj posudek. Práce je vynikající. Autor práce podle oponentky dokázal na hojně probádaném poli práce Carla Schmitta vyniknout svým vlastním přínosem. Stylistika a metodická rovina je bez větších problémů. Oponentka se obrací k nedostatkům práce. Upozorňuje na to, že se v jistý moment práce ztrácí rozdíl mezi pojmy *populus* a *multitudo*. Autor práce se podle oponentky obstojně pohybuje mezi sekundárními texty, oponentka se však táže po důvodu, který stál za tím, že se autor na základě své analýzy nevyjádřil k současným politickým tématům. Práce podle ní postrádá praktické vymezení. Oponentka žádá autora, aby ve své obhajobě rozvedl význam teorie Hanse Kelsena pro Schmittovy koncepty. Proč se autor nerozhodl věnovat Kelsenovi více prostoru? Dále se táže, zda je možné alokovat úvahy o suverenitě, státu a suverénní decizi do domácího právního řádu a vnitropolitického kontextu a kompletně je analyticky separovat od mezinárodních a mezinárodně právních kontextů?

Následně svůj posudek práce představil Jiří Chotaš (oponent). Oponent doporučuje práci k obhajobě. Chválí přednosti práce a následně se obrací ke svému kritickému komentáři. Oponent má za to, že jistým nedostatkem práce může být zvolená perspektiva. Autor práce podle oponenta sleduje problematiku perspektivou filosofie práva na úkor perspektivy politické filosofie. Dále oponent autorovi vytýká, že nereflexivně přijímá některé předpoklady, které sám Schmitt nereflexivně (zmiňuje například Hobbesův přirozený zákon). Oponent také zmiňuje, že popis středověkého křesťanského řádu není dostatečný. Nejedná se podle něj v případě křesťanského feudalismu o fenomén, který by bylo možné popsat za pomoci novověké teorie suveréna. Táže se, jaký byl podle autora práce vztah mezi králem, papežem, šlechtou a nevolníky.

Autor práce se obrací k otázkám oponentky. Souhlasí s tím, že hlavním intelektuálním sokem Schmitta je Kelsen. Schmittova politická filosofie se podle autora práce ukazuje nejlépe na jeho střetu s Kelsenem. Autor práce přiznává, že v práci Kelsen není dostatečně reprezentován. Tomu tak je především z tzv. pragmatických důvodů (hlavním důvodem je omezený rozsah práce).

Řád suverénních států již podle autorovy interpretace Schmitta není a nebude. Schmitt podle autora práce reflektuje vnitřně státní rovinu i rovinu mezinárodní, což lze vidět na jeho kritice universalismu. Mezinárodní řád je tak produktem *modu vivendi*, který určují tzv. velkoprostory, už se proto nejedná o garanci mezinárodního řádu jednotlivými suverény.

Schmitta můžeme podle autora práce při analýze práva či při politické situaci užít i dnes. "Schmittova škola" je dnes silná v Německu a není kontroverzní. Schmittovy pojmy, jako je například pojem lidu atp. jsou stále užitečné. K jejich užítí však z výše zmíněných důvodů disertace nesměruje.

Autor práce se obrací k otázkám oponenta a uznává jeho námitku,

kteřá mĳřila na vztah mezi králem, papežem, šlechtou a nevolníky. Obrací se k otázce suverenity vĳbec a rozebĳřá Schmittovo pojetĳ role prezidenta. Jsou dvĳ moźné interpretace. Autor práce zastává interpretaci Schmitta, kteřá tvrdĳ, že prezident má bĳt vehikulum novĳho řádu. Schmitt zde vycházet z teorie diktatury. Tĳmto autor práce uzavĳřá svou odpověď na otázky oponenta a oponentky.

Vedoucí komise udĳlĳ slovo oponentce, kteřá řĳká, že pokud by mělo dojĳt k publikaci práce, bylo by třeba doplnĳt jĳstĳ poznámky. Popis středovĳkĳ suverenity je anachronickĳ. Oponentka souhlasĳ s oponentem. Jde podle ní o vkládání novovĳkĳho pojmu suverenity do středovĳkĳho kontextu. Bylo by proto třeba zváźit implikace kapitoly o vzniku modernĳho státu, kteřou oponentka považuje za mĳrnĳ "bizarnĳ".

Autor práce souhlasĳ s tĳm, že kapitolu je třeba buď z práce vyřadit, nebo přepracovat a zdĳraznit nĳkterĳ oponentkou a oponentem vyřčenĳ námĳtky.

Oponent znovu vyzdvĳhuje Marxovu teorii bonapartismu, kteřá se dle jeho komentáře pouźívá k vĳkladu nacismu. A ptá se, zda je tato teorie kompatibilní se Schmittovou filosofiĳ.

Autor práce má za to, že tato teorie je kompatibilní.

Vedoucí komise pokládá otázku a otevířá prostor k rozpravĳ. Táže se, zda máme v empirickĳ zkušenosti pĳřĳklad diktátora, kteřý by ustanovil řád a následnĳ přenechal vládu lidu. Tj. ptá se na smysluplnost Schmidtovy syntĳzy demokracie a tyranie.

Autor práce odpovĳdá na otázku vedoucího komise: lid, kteřý uskutečňuje revoluci, je nástrojem práva. Pĳřĳkladem je vznik Československa, kde dojde po revoluci k legitimizaci vĳdce skřze volby. Masaryk se sice stává prezidentem, nicménĳ předtĳm předává moc lidu.

Člen komise se ptá, co u Schmitta znamená pojem transcendentální ideje práva?

Autor práce odpovĳdá, že se jedná o pojem neurčitĳ a abstraktnĳ. Právo se konstituuje od maximální abstrakce ke konkrĳtnĳ aplikaci. Tj. pohybem od lidu až k soudu.

Školitel konstatuje, že papež nereprezentuje abstraktnĳ rovinu, nicménĳ Schmitt ho uvádĳ za pĳřĳklad. Je tento pĳřĳklad náležitĳ?

Človĳek je podle autora práce neurčenĳ a suverĳn je katechetem, kteřý zajĳšťuje první rovinu řádu. Tento pĳřĳklad je proto plausibilní.

Předseda komise Jakub Jirsa ukončuje obhajobu a komise zahájila neveřejnĳ zasedání o klasifikaci obhajoby disertační práce. Předseda komise seznámil studenta a přítomné s výsledkem obhajoby. Komise hlasovala jednohlasnĳ: počet členů komise: 4, přítomno členů komise: 4, kladných hlasů: 4, záporných hlasů: 0. Obhajoba disertační práce byla úspěšná.

Klasifikace obhajoby:	prospěl/a (P)	
Předseda komise:	doc. Jakub Jirsa, Ph.D.	.....
Členové komise:	prof. PhDr. Karel Thein, Ph.D.	.....
	doc. Mgr. Václav Němec, Ph.D.	.....
	doc. Jakub Sirovátka	.....